

nych, a niezwrócone ich właścicielom lub depozytariuszom.

§ 2. Pokwitowania na wymienione w § 1 listy zastawne i obligacje, o ile prawa do nich zostały zabezpieczone na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela, wydanych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1032), zwolnione są od obowiązku rejestracji w myśl niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Posiadacze wymienionych w § 1 pokwitowań winni przedłożyć je osobiście lub przesłać pocztą przed dniem 15 marca 1927 roku Zarządcy Państwowemu nad mieniem b. prywatnych banków ziemskich (Wilno, ul. Mickiewicza № 8), który dokona rejestracji i ostemplowania pokwitowań, poczem zwróci je osobom, które przedłożyły je do rejestracji.

§ 4. Pokwitowania nieprzedłożone do rejestracji w trybie i terminie, wskazanych w § 3, rejestracji i ostemplowaniu podlegać nie będą.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

36.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 14 stycznia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
o państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92, poz. 718), uzupełnionego przez art. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 15, poz. 84) zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowa pomoc kredytowa przy scalaniu gruntów, przewidziana w art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 718), uzupełnionym przez art. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 15, poz. 84), może być udzielana osobom, odpowiadającym warunkom, wskazanym w § 2 niniejszego rozporządzenia, na:

1) przeniesienie budowli na scalone działki lub wzniesienie nowych zabudowań mieszkalnych lub gospodarczych na nowych działkach, wyznaczonych przy scalaniu;

2) przeprowadzanie wskazanych przez urzędy ziemskie meljoracji rolnych, jako to: odwadnianie, nawadnianie, wyrównanie i karczunek gruntów, urządzenie studzien i przeprowadzenie dróg;

3) nabycie działek celem powiększenia karłowatych gospodarstw od innych uczestników scalania, którzy przenoszą się na nabywane przez się gdzie indziej osady z parcelacji;

4) koszty technicznego przeprowadzenia scalenia, jak również na koszty związane z ustaleniem tytułów własności i uregulowaniem hipotek scalonych gruntów.

§ 2. Z państwowej pomocy kredytowej mogą korzystać obywatele Państwa Polskiego, nieograniczeni w prawach obywatelskich wyrokiem sądowym, a posiadający gospodarstwa scalane lub scalone na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92, poz. 718) oraz ustawy z dnia 18 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 15, poz. 84), o ile nie posiadają własnych środków na urzeczywistnienie celów w § 1 wskazanych.

Na cele, wskazane w p. p. 1 i 2 § 1-go niniejszego rozporządzenia, pomoc kredytowa może być udzielona także osobom, które scalają swoje gospodarstwa albo scalały je po dniu 21 września 1920 r. na podstawie przepisów, obowiązujących przed wejściem w życie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

§ 3. Państwowa pomoc kredytowa będzie udzielana z funduszy, przeznaczonych na ten cel corocznie w budżecie Ministerstwa Reform Rolnych w formie pożyczek gotówkowych, oprocentowanych według stopy 4 od sta w stosunku rocznym. Procenty są płatne zdołu w dniu 1 listopada każdego roku, poczynając od najbliższego 1 listopada, jaki nastąpi po upływie roku od wypłaty pożyczki, względnie pierwszej jej części.

Nadto Państwowy Bank Rolny pobierać będzie od dłużników na pokrycie kosztów, związanych z administracją pożyczek, dodatek administracyjny w wysokości, określonej przez Ministra Reform Rolnych na wniosek Rady Nadzorczej Banku. Dodatek administracyjny będzie pobierany zgóry przy udzielaniu pożyczki na czas do pierwszego terminu płatności procentów, a następnie w terminach płatności procentów.

§ 4. Pożyczki na cele, wymienione w p. p. 1 i 2 § 1-go, mogą być udzielane tym tylko osobom, które zobowiążą się do przeniesienia budowli na działki, wyznaczone im przez urzędy ziemskie, lub do wykonania meljoracji, wskazanych w p. 2 § 1-go, w terminie, określonym przez te urzędy, jak również do utrzymania w stanie używalności tych meljoracji.

Pożyczka, udzielona jednemu posiadaczowi gospodarstwa na cele, wymienione w p. 1 § 1-go, nie może z reguły przekraczać 1200 zł., na meljoracje zaś, wskazane w p. 2 § 1-go — 600 zł.

W wypadkach wyjątkowych, należyte uzasadnionych, które określi Minister Reform Rolnych, a stwierdzonych przez Okręgowy Urząd Ziemski na podstawie przeprowadzonych dochodzeń, wymienione wyżej granice mogą być podwyższone — w pierwszym wypadku do 2500 zł., a w drugim — do 800 zł.

§ 5. Właścicielom gospodarstw karłowatych, włączonych do obszaru scalenia, mogą być udzielane pożyczki na kupno działek celem powiększenia ich gospodarstw do normy gospodarstwa żywotnego, jaką w danych warunkach Okręgowy Urząd Ziemski uznaje za właściwą.

Wysokość pożyczki w stosunku do 1 ha nowo nabywanej działki winna się mieścić w granicach przeciętnych cen rynkowych ziemi w danej okolicy, stwierdzonych protokółarnie przez Komisję Szacunkową, powołaną do oszacowania scalanych gruntów.

§ 6. Suma pożyczek, udzielonych jednemu pożyczkobiorcy na podstawie p. p. 1, 2 i 3 § 1-go niniejszego rozporządzenia, winna mieścić się łącznie z ewentualnem poprzedzającym obciążeniem hipotecznem danego gospodarstwa w granicach połowy szacunku gruntów każdego z poszczególnych pożyczkobiorców, dokonanego przez Komisję Szacunkową powołaną do oszacowania scalanych gruntów, a w braku tego, szacunku ustalonego na zasadach obowiązujących Państwowy Bank Rolny przy udzielaniu pożyczek w listach zastawnych.

Przy udzielaniu pożyczek na kupno działek (p. 3 § 1) należy uwzględnić szacunek gruntów, posiadanych dotychczas i nowonabywanych przez uczestnika scalenia.

§ 7. Pożyczki na koszty przeprowadzenia scalenia (p. 4 § 1) mogą być udzielane uczestnikom tych scaleń, które wykonywują mierniczkowie na podstawie umów, zawartych z pełnomocnikami gromad lub z radami uczestników scalenia (art. 21 p. d ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. — Dz. U. R. P. № 92, poz. 718 i art. 14 ustawy z dnia 18 grudnia 1925 r. — Dz. U. R. P. z r. 1926 № 15, poz. 84), i zatwierdzonych przez Okręgowe Urzędy Ziemskie.

Wysokość pożyczki dla jednego uczestnika scalenia na cel powyższy nie może przewyższać 25 zł. na 1 ha jego gruntów, włączonych do obszaru scalenia, a łączna suma pożyczek dla uczestników scalenia danego obszaru nie może przewyższać należności, ustalonej w umowie o wykonanie prac scaleńowych.

Kwota, przyznana jednemu uczestnikowi na koszty, związane z ustaleniem tytułów własności i uregulowaniem hipotek scalonych gruntów, nie może przewyższać 60 złotych.

§ 8. Pożyczki na cele, wskazane w p. p. 1, 2 i 3 § 1-go, mogą być udzielane na okres do lat 15, a na cele, wskazane w p. 4 § 1-go, na okres do lat 4. Pożyczki winny być spłacane w równych ratach rocznych w dniu 1 listopada każdego roku.

Jeżeli pożyczkobiorca korzysta również z kredytu na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. № 88, poz. 609), spłata pożyczek, udzielonych na cele, wymienione w p. p. 1, 2 i 3 § 1-go niniejszego rozporządzenia, może być na jego prośbę rozłożona na okres do lat 20-tu.

Okresy czasu, na które udzielane są pożyczki, będą liczone od najbliższego 1 listopada, jaki nastąpi po wypłacie przez Państwowy Bank Rolny pożyczki, względnie pierwszej jej części, jeżeli pożyczka wypłacana będzie częściami.

Termin płatności pierwszej raty pożyczki, udzielonej na cele, wskazane w p. p. 1, 2 i 3 § 1-go, przypada po upływie 2 lat od terminu, określonego w ust. 3 niniejszego paragrafu, zaś pożyczki, udzielonej na cele, wskazane w p. 4 § 1-go, — po upływie

jednego roku od terminu, określonego w ustępie 3 niniejszego paragrafu.

W razie zaciągnięcia przez uczestnika scalenia dwóch lub więcej różnorodnych pożyczek z funduszy, przeznaczonych na pomoc kredytową przy scalaniu gruntów, Państwowy Bank Rolny, po ukończeniu postępowania scaleniowego, stwierdzonem przez właściwy Okręgowy Urząd Ziemski, połączy wszystkie niespłacone kwoty tych pożyczek w jedną sumę, która będzie spłacana na warunkach, przewidzianych przy udzieleniu jednej z tych pożyczek, przyznanej na najdłuższy okres czasu.

Pożyczki, udzielone na cele, wskazane w p. p. 1 — 4 § 1-go, winny być w skryptach dłużnych przeliczone na złote w zlocie w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36, poz. 385) i ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 534), według kursu złotego, ustalonego na dzień wysłania zawiadomienia o przyznaniu pożyczki. Biorący pożyczkę winni się zobowiązać do zwrotu sumy pożyczkowej w złotych w zlocie. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania do pożyczek, udzielonych na okres czasu do jednego roku. Pożyczka winna być wypłacona w ciągu 10 dni od nadesłania należycie sporządzonego skryptu dłużnego, w przeciwnym razie przerachowanie na złote w zlocie podlega rewizji na dzień wypłaty względnie wysłania pieniędzy.

§ 9. Pożyczki będą wydawane na skrypty dłużne z zabezpieczeniem na hipotecę scalanych względnie scalonych gospodarstw lub innych nieruchomości ziemskich.

Zabezpieczenie hipoteczne może być zastąpione przez poręczenie hipoteczne lub solidarną odpowiedzialność grupy posiadaczy scalanych względnie scalonych gruntów z tem jednak, że pożyczka, względnie suma pożyczek, udzielonych na podstawie niniejszych przepisów, o ile przekracza dla jednego gospodarstwa 200 zł., winna być na koszt dłużnika zabezpieczona hipotecznie niezwłocznie po wywołaniu lub uregulowaniu hipoteki scalonych gospodarstw.

Po hipotecznem zabezpieczeniu przez dłużnika pożyczki zaciągniętej na skrypt dłużny z solidarną odpowiedzialnością grupy uczestników scalenia, ustaje solidarna odpowiedzialność za tę pożyczkę pozostałych dłużników.

W wypadkach wyjątkowych Minister Reform Rolnych będzie uprawniony do przyjęcia w porozumieniu z Ministrem Skarbu innych gwarancji, w paragrafie niniejszym nieprzewidzianych.

§ 10. Tryb i sposób przyznawania i wypłacania pożyczek, tudzież prolongowania spłaty rat w wypadkach i na warunkach, przewidzianych w § 12 niniejszego rozporządzenia, ustala Minister Reform Rolnych.

§ 11. Należności z tytułu pożyczek, niespłacone w terminie, przewidzianym w skrypcie dłużnym, względnie w terminie odroczonym (§ 12), będą uważane za zaległe. Od sumy zaległej będzie pobierana kara za zwłokę w wysokości 2% za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc zaległości.

Należności zaległe będą ściągane przez Państwowy Bank Rolny w trybie, przewidzianym dla ściągania bezspornych należności skarbowych.

§ 12. W razie nieurodzaju, pożaru lub innej żywiołowej klęski, śmierci albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedyne go istotnego żywiciela jego rodziny i t. p., mogą być dłużnikom na ich prośbę udzielone ulgi w spłacie pożyczki, bądź to w formie odroczenia terminu płatności przypadającej raty i odsetek na okres do lat dwóch z ewentualnem przesunięciem terminu spłaty kapitału pożyczkowego, bądź też w formie rozłożenia przypadającej raty na pozostałe terminy płatności rat. Odroczenie terminu płatności raty nie może pociągnąć za sobą przedłużenia okresów spłaty pożyczki, wskazanych w § 8.

§ 13. Dłużnikowi służy prawo spłacenia całości lub części pożyczki przed terminem jej płatności. Opłacony zgóry dodatek na administrację (§ 3) nie podlega zwrotowi.

§ 14. Pożyczka względnie jej pozostałość staje się natychmiast płatną w całości łącznie z odsetkami bez względu na pierwotnie umówiony termin i bez względu na terminy płatności rat, jeżeli nie zostały przez dłużnika spełnione warunki, zastrzeżone w skrypcie dłużnym, a zwłaszcza, jeżeli pożyczka nie została w terminie, określonym przez urząd ziemski, użyta na cel, wskazany przy jej udzieleniu, jeżeli zaniedbano konserwacji urządzeń wykonanych kosztem pożyczki (p. 2 § 1 i ust. 1 § 4), lub jeżeli posiadłość, na której zabezpieczono pożyczkę, jest umyślnie lub przez niedbalstwo niszczona, a okoliczności powyższe zostaną stwierdzone przez urzędy ziemskie.

§ 15. Administrowanie pożyczkami, udzielonemi na podstawie niniejszych przepisów, powierza się Państwowemu Bankowi Rolnemu, który jest w szczególności obowiązany do należytego zabezpieczenia i wypłaty pożyczek, przyjmowania oraz ściągania rat i wszelkich należności, wpływających z udzielonych pożyczek, do przestrzegania, aby zobowiązania, składane przez dłużnika, odpowiadały wymaganiom ustaw oraz niniejszych przepisów, tudzież, aby spłata pożyczek następowała w sposób, przewidziany w skryptach dłużnych, wreszcie do prowadzenia odrębnej dla tych pożyczek księgowości i składania Ministrowi Reform Rolnych sprawozdań z działalności, dotyczącej administrowania funduszami, przeznaczonemi na pomoc kredytową przy scalaniu gruntów, w formie i w terminach, określonych przez Ministra Reform Rolnych.

Wpływy z tytułu spłaty rat i wszelkich należności, wpływających z udzielenia pożyczek, wpłacać będzie Państwowy Bank Rolny corocznie w miesiącu grudniu na właściwe pozycje budżetu Ministerstwa Reform Rolnych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 17 października 1924 r. o państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 94, poz. 881) ze zmianami wprowadzonymi rozporządze-

niem z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 427).

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

37.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 18 stycznia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego w komunikacji polsko-austriackiej.

Na mocy artykułu 4, punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W komunikacji polsko-austriackiej wprowadza się od wszystkich ładowni, względnie stacji kopalnianych krajowych do austriacko-jugosłowiańskiej granicy pod Spielfeld-Strass dla węgla kamiennego, miału z węgla kamiennego oraz brykietów z węgla kamiennego zniżoną stawkę przewozową, wynoszącą 296 groszy austriackich za 100 kg.

Warunki stosowania. Przesyłki powinny być nadawane jako zwyczajne w ilości naraz najmniej 700 tonn netto dla tworzenia pociągów całych (zwarłych). Przewoźne uiszcza się najmniej za ładowność użytego wagonu (za list przewozowy i wagon).

Zniżona stawka przewozowa ważna jest tylko dla przesyłek, nadanych na ładowniach, względnie stacjach kopalnianych krajowych za bezpośrednimi listami przewozowymi do stacji włoskich i do Włoch rzeczywiście wywiezionych. Nadawca musi już przy nadaniu przesyłki żądać w liście przewozowym stosowania zniżonej stawki przewozowej do Granicy Państwa pod Spielfeld-Strass.

Pozatem obowiązują odnośne przepisy przewozowe dla komunikacji łamanej pomiędzy Polską a Włochami oraz odnośne postanowienia taryfowe kolei uczestniczących w przewozie.

Wskazanie w liście przewozowym granicznych punktów przejścia z Państwa do Państwa dla oznaczenia drogi przewozu do Granicy Państwa pod Spielfeld-Strass nie jest wymagane.

Droga przewozu. Przesyłki kieruje się drogą: Granica Państwa pod Zebrzydowicami - Petrovice u Bohumina státni hranice - Breclav-státni hranice - Staatsgrenze bei Bernhardsthal.

Wymienioną powyżej stawkę przewozową stosuje stacja nadawcza bezpośrednio (w drodze kartowania) w czasie od dnia ogłoszenia aż do odwołania, najdalej do dnia 28 lutego 1927 r.